

УГОДА

між Урядом України і Урядом Киргизької Республіки про унікнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків на доходи і капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 16.10.97 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 17.03.99 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 01.05.99 р.

Уряд України і Уряд Киргизької Республіки,

керуючись прагненням до розвитку і зміцнення економічного, науково-технічного і культурного співробітництва між обома Державами і з метою уникнення подвійного оподаткування доходів і майна, вирішили укласти цю Угоду і

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода застосовується до податків на доходи і капітал, що стягуються відповідно до законодавства кожної з Договірних Держав, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і капітал вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу, загальної суми капіталу, або з окремих елементів доходу або капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, податки, що стягуються з фонду оплати праці, сплачувані підприємством, а також податки, що стягуються з доходів від приросту капіталу.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Угода, зокрема, є:

а) в Україні:

податок на прибуток підприємств;

податок на доходи фізичних осіб;

(надалі - "українські податки");

б) в Киргизькій Республіці:

податок на прибуток і доходи з юридичних осіб;

прибутковий податок з фізичних осіб;

(надалі - "киргизькі податки").

4. Ця Угода застосовується також до будь-яких ідентичних та аналогічних по суті податків, які будуть стягуватись після дати підписання цієї Угоди в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повинні повідомити один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. З метою цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

а) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Киргизьку Республіку;

б) термін "Киргизстан" означає Киргизьку Республіку. При використанні в географічному значенні термін "Киргизстан" означає територію, на якій Киргизька Республіка здійснює суверенні права і юрисдикцію відповідно до міжнародного права, і в яких діє податкове законодавство Киргизької Республіки;

в) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, а також будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

г) термін "особа" означає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання;

д) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку іншу організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання, і включає, зокрема, акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю або будь-яку іншу юридичну особу або організацію;

е) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

ж) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, автомобільним або залізничним транспортом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно, автомобільний або залізничний транспорт експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

з) термін "національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, партнерство або асоціацію, що одержали свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;

і) термін "капітал" означає рухоме і нерухоме майно; включає, але не обмежується цим, готівкові грошові кошти, акції або інші документи, що підтверджують майнові права, векселі, облігації або інші боргові зобов'язання, а також патенти, товарні знаки, авторські права або інші подібні права або майно;

к) термін "компетентний орган" означає:

(i) в Киргизькій Республіці - Міністерство фінансів або його повноважних представників;

(ii) в Україні - Міністерство фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в ній, буде мати те значення, яке він має за законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 **Резидент**

1. З метою цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління або за іншими критеріями подібного характеру. Однак цей термін не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки стосовно доходу із джерела в цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус повинен визначатись наступним чином:

а) вона вважається резидентом Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з цих Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає більше 183 днів;

в) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;

г) якщо вона є громадянином обох Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання стосовно резиденції такої фізичної особи за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійна установа (представництво)

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійна установа (представництво)" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється економічна (підприємницька) діяльність підприємства.

2. Термін "постійна установа (представництво)" головним чином включає:

а) місце управління;

б) відділення;

в) контору;

г) фабрику;

д) майстерню;

е) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

ж) склад або іншу споруду, що використовується з метою реалізації товарів.

3. Термін "постійна установа (представництво)" також включає:

а) будівельний майданчик або будівельний, монтажний чи складальний об'єкт, або послуги, що пов'язані з наглядом за виконанням цих робіт, якщо тільки такий майданчик або об'єкт існує більше дванадцяти місяців, або такі послуги надаються протягом періоду, що перевищує 12 місяців; і

б) установку або споруду, що використовується для розвідки природних ресурсів, або послуги, що пов'язані з наглядом за виконанням цих робіт, або бурову установку або судно, що використовується для розвідки природних ресурсів, якщо тільки таке використання продовжується протягом періоду, що перевищує 12 місяців; і

в) надання послуг, включаючи консультаційні послуги, резидентами через службовців або інший персонал, що найнятий резидентом для таких цілей, але тільки якщо діяльність такого характеру продовжується (для такого або пов'язаного з ним проекту) в межах країни більше ніж 6 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійна установа (представництво)" не включає:

а) використання споруд та устаткування виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;

б) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

в) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

г) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

д) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

е) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша, ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти або утримує запаси товарів, що належать підприємству, з яких здійснюється їх регулярна реалізація від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійну установу (представництво) в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійної установи (представництва) відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійну установу (представництво) в Договірній Державі, лише тому, що воно здійснює економічну (підприємницьку) діяльність у цій Державі через брокера, комісiонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює економічну (підприємницьку) діяльність у цій другій Державі (або через постійну установу (представництво), або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійну установу (представництво) другої.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у тій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому випадку включає майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, передбачені законодавством стосовно земельної власності, узуфрукт (право користування чужою власністю та доходами від неї без заповідання збитку) нерухомого майна, а також право на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна, автомобільний або залізничний транспорт не розглядається як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються до доходу, одержуваного від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Якщо володіння акціями або іншими правами підприємства дозволяє власнику цих акцій або прав використовувати нерухоме майно, що належить підприємству, то доходи від прямого використання, здавання в оренду або використання такого права в будь-якій іншій формі, можуть оподатковуватись в тій Договірній Державі, де це нерухоме майно міститься.

5. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницької діяльності в другій Договірній Державі через розташовану в ній постійну установу (представництво). Якщо підприємство здійснює свою діяльність як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватись у тій другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цієї постійної установи (представництва).

2. З урахуванням положень пункту 3, коли підприємство Договірної Держави здійснює або здійснювало підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташовану там постійну установу (представництво), то в кожній Договірній Державі до такої постійної установи (представництва) відноситься прибуток, який вона могла б одержати, якби була окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло в повній незалежності від підприємства, постійною установою (представництвом) якого вона є.

3. У визначенні прибутку постійної установи (представництва) допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійної установи (представництва), включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, незалежно від того, чи понесені ці витрати в Державі, де розташована постійна установа (представництво), чи за її межами, за винятком витрат, сплачених головному підприємству, таких як різноманітні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані послуги, або управління, чи виплати гонорарів, або виплати процентів на суму, надану ним постійній установі (представництву).

4. Жодний прибуток не відноситься до постійної установи (представництва) на основі простої закупівлі товарів або виробів, що здійснюється постійною установою (представництвом) для підприємства.

5. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійної установи (представництва), визначається щорічно одним і тим же способом, якщо тільки немає достатніх і вагомих причини для зміни встановленого порядку.

6. Якщо прибуток включає елементи доходу або доход, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не зачіпаються положеннями цієї статті.

Стаття 8

Міжнародні перевезення

1. Прибуток, одержаний резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, повітряних суден, автомобільного або залізничного транспорту у міжнародному перевезенні, оподатковується лише в цій Державі.

2. Прибуток резидента Договірної Держави від здавання в оренду транспортних засобів, а також контейнерів та устаткування для їх експлуатації в міжнародних перевезеннях, що відноситься до них, якщо така оренда, залежно від випадку, є побічною стосовно експлуатації транспортних засобів в міжнародних перевезеннях, оподатковується тільки в цій Державі.

3. Положення пунктів 1 і 2 розповсюджуються на прибуток, який отриманий резидентом Договірної Держави від участі у наданні спільних послуг, у спільному підприємстві або в міжнародній організації по експлуатації засобів.

Стаття 9 **Асоційовані підприємства**

1. Якщо:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави, а також підприємства другої Договірної Держави, і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибуток підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибуток, по якому підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибуток, таким чином включений, є прибутком, який був би нарахований підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава може зробити відповідні поправки в сумі податку, що стягується з цього прибутку. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав будуть консультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанією-резидентом Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник дивідендів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не буде перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія і ця компанія є власником принаймні 50 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 процентів загальної суми дивідендів в інших випадках.

Цей пункт не торкається оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій та інших прав, які не є борговими вимогами, доход від участі прибутку, а також доход від інших корпоративних прав, що прирівняні стосовно оподаткування до доходів від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, що є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди через розташовану в ній постійну установу (представництво) або надає, або надавало в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно пов'язаний з такою постійною установою (представництвом) або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 (Прибуток від підприємницької діяльності) або статті 14 (Незалежні особисті послуги).

5. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доход з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-який податок на дивіденди, що сплачуються компанії, за винятком, коли такі дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Договірної Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійної установи (представництва) або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій Державі.

Стаття 11 Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись тільки у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником процентів, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, забезпечених чи не забезпечених задатком, що дають чи не дають право на участь у прибутках боржників і, зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та виграти, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що є фактичним власником процентів, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює економічну (підприємницьку) діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташовану там постійну установу (представництво) або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такої постійної установи (представництва) або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 (Прибуток від підприємницької діяльності) або статті 14 (Незалежні особисті послуги).

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійну установу (представництво) або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і такі проценти сплачуються такою постійною установою (представництвом) або постійною базою, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійна установа (представництво) або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів при відсутності таких відносин, то положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з урахуванням інших положень цієї Угоди.

7. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, повинні звільнитись від оподаткування в цій Державі, якщо вони одержані і дійсно належать Урядові або Національному Банку другої Договірної Держави.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо отримувач і фактичний власник роялті є резидентом другої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (кіно-, теле-, відеофільми або записи для радіомовлення чи телебачення), будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, проводить економічну (підприємницьку) діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через постійну установу (представництво), що розташоване у тій другій Державі, або надає в тій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цією постійною установою (представництвом) чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 (Прибуток від підприємницької діяльності) або статті 14 (Незалежні особисті послуги), залежно від обставин.

5. Вважається, що роялті виникли в Договірній Державі, якщо вони сплачені за користування або за право користування правами або майном в цій Державі.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених або зарахованих роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вона сплачується, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті за відсутністю таких відносин, положення цієї статті повинні застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку сума, що перевищує сплачені або зараховані роялті, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 (Доход від нерухомого майна), і, яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину виробничого майна постійної установи (представництва), яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, що знаходиться в тій другій Державі в розпорядженні резидента першої згаданої Держави для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування цієї постійної установи (представництва) (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у тій другій Державі.
3. Доходи від відчужування морських та повітряних суден, автомобільного або залізничного транспорту, що використовується в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що пов'язане з використанням таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є підприємство.
4. Доходи, отримані резидентом Договірної Держави від відчужування акцій і інших корпоративних прав компанії, активи якої прямо або непрямо складаються, повністю або головним чином, з нерухомого майна, що міститься в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись в цій другій Державі.
5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої подібної діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення такої діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки в частині, що відноситься до цієї постійної бази.
2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, освітню або педагогічну діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, юристів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16 (Винагороди директорів), 18 (Пенсії), 19 (Урядова служба) заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого 12-місячного періоду; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

в) винагорода не сплачується постійною установою (представництвом) або постійною базою, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті винагорода, одержувані у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту транспортного засобу, який експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що здійснює ці перевезення.

Стаття 16

Винагороди директорів

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 (Незалежні особисті послуги) і 15 (Залежні особисті послуги), доход, що одержується працівником мистецтва (таким як артист театру, кіно, радіо, телебачення, музикант) і спортсменом від особистої діяльності, може оподатковуватись у тій Договірній Державі, де проводиться його діяльність.

2. Якщо доход від особистої діяльності працівника мистецтва і спортсмена нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7 (Прибуток від підприємницької діяльності), 14 (Незалежні особисті послуги) і 15 (Залежні особисті послуги), оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Доход, отриманий резидентом однієї Договірної Держави, незважаючи на положення пунктів 1 і 2, в якості працівника мистецтва або спортсмена від його особистої діяльності, оподатковується тільки в цій Державі, якщо діяльність здійснюється в другій Договірній Державі в рамках програми по культурному або спортивному обміну на підставі міжурядових Угод.

Стаття 18

Пенсії

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 19 (Урядова служба) пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-який аннуїтет, що сплачується такому резиденту, оподатковуються тільки в Державі, з якої переводяться ці платежі.
2. Термін "аннуїтет" означає встановлену суму, що підлягає періодичній сплаті фізичній особі у встановлений час протягом життя, або протягом визначеного періоду часу відповідно до зобов'язань робити такі виплати замість адекватної і повної винагороди.
3. Аліменти і інші аналогічні виплати, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, оподатковуються тільки в Державі, в якій вони виникають.

Стаття 19

Урядова служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі стосовно послуг, що надаються цій Державі або її адміністративно-територіальному підрозділу, або місцевому органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.
б) Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій другій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:
  - (і) є громадянином цієї Держави; або
  - (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою надання таких послуг.
2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її адміністративно-територіального підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.
б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і громадянином цієї другої Держави.
3. Положення статей 15 (Залежні особисті послуги), 16 (Винагороди директорів) і 18 (Пенсії) застосовуються до винагород і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з виконанням економічної (підприємницької) діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти

Виплати, одержувані студентом, аспірантом або стажувальником, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою одержання освіти або проходження практики, не оподатковуються в цій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться в другій Державі.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Угоди, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.
2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 (Доход від нерухомого майна), якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює економічну (підприємницьку) діяльність у другій Договірній Державі через розташовану в ній постійну установу (представництво) і надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з такою постійною установою (представництвом) або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 (Прибуток від підприємницької діяльності) або статті 14 (Незалежні особисті послуги) залежно від обставин.

Стаття 22

Капітал

1. Капітал у вигляді нерухомого майна, про яке йдеться у статті 6 (Доход від нерухомого майна), що належить резиденту Договірної Держави та знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Капітал у вигляді рухомого майна, що є частиною виробничого майна постійної установи (представництва), яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або у вигляді рухомого майна, що відноситься до постійної бази, що знаходиться у розпорядженні резидента Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Капітал у вигляді морського, повітряного, автомобільного або залізничного транспорту, що експлуатується в міжнародних перевезеннях, а також у вигляді рухомого майна, що відноситься до діяльності цих транспортних засобів, оподатковується тільки в тій Договірній Державі, в якій розташоване місце фактичного керівництва підприємством.
4. Капітал у вигляді акцій або інших корпоративних прав компанії, активи якої складаються головним чином з нерухомого майна, розташованого в Договірній Державі, можуть оподатковуватись в цій Договірній Державі.
5. Усі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 23

Метод усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави отримує доход або володіє капіталом, які, відповідно до положень цієї Угоди можуть оподатковуватись в другій Договірній Державі, перша згадана Держава дозволить:
  - а) вирахувати від податку на доход цього резидента суму, що дорівнює податку, сплаченому в цій Державі;
  - б) вирахувати від податку на капітал цього резидента суму, що дорівнює податку, сплаченому в цій Державі.

Ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу (прибутку) або податку на капітал, яка була б підрахована до надання вирахування, що стосується доходу (прибутку) або капіталу, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі, залежно від обставин.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Угоди одержуваний дохід або капітал резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або капіталу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від оподаткування дохід або капітал.

Стаття 24 **Недискримінація**

1. Національні особи однієї Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, ніж яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Незалежно до положень статті 1 (Особи, до яких застосовується Угода) це положення також застосовується до громадян Договірних Держав, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не повинні піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанням, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи.

3. Оподаткування постійної установи (представництва), яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

4. Положення цієї статті не повинні мати тлумачення як зобов'язання однієї Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, вирахування і знижки для податкових цілей на підставі їх громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

5. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9 (Асоційовані підприємства), пункту 6 статті 11 (Проценти) або пункту 6 статті 12 (Роялті), проценти, роялті і інші виплати, що здійснюються підприємством однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, повинні з метою визначення оподатковуваного прибутку таких підприємств підлягати вирахуванню таким же чином, як ті, що сплачувалися б резиденту першої згаданої Держави. Також будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, вираховуватись таким же чином, як ті, що вираховувалися б резиденту першої згаданої Держави.

6. Підприємство однієї Договірної Держави, капітал якого повністю або частково належить або контролюється, прямо або непрямо, одним або декількома резидентами другої Договірної Держави, не повинно підлягати в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаним з ним зобов'язанням, іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування або пов'язані з ним зобов'язання, яким піддається або може піддаватись інше подібне підприємство першої згаданої Держави.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа, що є резидентом однієї з Договірних Держав, вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не відповідно до положень цієї Угоди, ця особа може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24 цієї Договірної Держави, громадянином якої він є. Заява повинна бути подана протягом 3 років з моменту першого повідомлення про дії, які призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Угоди.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він буде вважати заяву обґрунтованою і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, неправомірного з точки зору положень цієї Угоди. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених національним законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають у зв'язку із застосуванням положень цієї Угоди. Всі суперечки, пов'язані з виконанням положень цієї Угоди, вирішуються шляхом переговорів і консультацій.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди і розуміння попередніх пунктів.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, що стосується податків, необхідною для виконання положень цієї Угоди або національних законодавств Договірних Держав, до яких застосовуються положення цієї Угоди, тією мірою, якою оподаткування відповідно до цього законодавства не суперечить Угоді, зокрема, щоб попереджувати ухилення від сплати податків. Обмін інформацією не обмежується положеннями статті 1 (Особи, до яких застосовується Угода). Будь-яка інформація, одержана компетентним органом Договірної Держави, буде розглядатися як конфіденційна, також як і інформація, отримана в рамках національного законодавства цієї Держави, і повідомляється тільки тим особам і органам (включаючи суди і адміністративні органи), які займаються оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, а також розглядом в судовому порядку або розглядом апеляції стосовно податків, на які поширюється ця Угода, і повинна використовуватись тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати цю інформацію на публічних судових засіданнях або при прийнятті юридичних рішень.

2. В жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи однієї з Договірних Держав зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, такі, що протирічать законам та адміністративній практиці тієї чи іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики тієї чи іншої Договірної Держави;

в) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або передавати інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці.

Стаття 27

Співробітники дипломатичних представництв і консульських служб

Ніякі положення цієї Угоди не зачіпають податкових привілеїв, наданих співробітникам дипломатичних представництв або консульських служб, що надані загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

Стаття 28

Набуття чинності

1. Ця Угода підлягає ратифікації і набуде чинності в перший день другого місяця, наступного за тим, в якому кожна із Договірних Держав письмово повідомить другу по дипломатичних каналах про завершення внутрішньої процедури, необхідної для набуття чинності цією Угодою відповідно до свого законодавства.

Угода буде застосовуватись:

а) стосовно податків, що стягуються у джерела, для будь-яких платежів, що здійснені на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем набуття Угодою чинності;

б) стосовно інших податків за оподатковувани періоди, що починаються з або після 1 січня календарного року, в якому Угода набула чинності.

2. В цю Угоду за взаємною згодою Договірних Держав можуть бути внесені зміни та доповнення, оформлені окремим протоколом, який є невід'ємною частиною цієї Угоди.

Стаття 29

Завершення чинності

Ця Угода буде залишатися чинною до тих пір, поки одна з Договірних Держав не припинить її чинність. Кожна з Договірних Держав може припинити дію цієї Угоди після закінчення 5 років з дня набуття цією Угодою чинності, письмово повідомивши через дипломатичні канали про припинення дії Угоди принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року.

В такому разі ця Угода втрачає силу стосовно податків за будь-який податковий рік або податковий період, що починається після 31 грудня календарного року, протягом якого було зроблено повідомлення про припинення дії.

Вчинено в двох примірниках, в м. Бішкекі, 16 жовтня 1997 року, кожний українською, киргизькою та російською мовами, причому всі тексти мають однакову силу. Для цілей тлумачення перевагу буде мати текст російською мовою.

---

* Ратифіковано Законом України від 17 березня 1999 року № 505-XIV (Офіційний вісник України, 1999 р., № 17, ст. 692)

**За Уряд
України**

**За Уряд
Киргизької Республіки**